

**Dažas ar svešvārdu un svešu vārdu rakstību un
izrunu saistītas valodas aktualitātes**

Svešvārdi un vienkārši sveši vārdi, kā tos nodēvējusi „Preses lasītāja svešvārdu vārdnīcas” autore Inta Rozenvalde, ko mums nodrošina globalizācijas, politisku un ekonomisku procesu dinamikas, mūsdienu informācijas tehnoloģiju gadsimts, lielāko daļu lasītāju un klausītāju vairs nepārsteidz. Tie ir kļuvuši par mūsu leksikas neatņemamu sastāvdaļu.

„Liela daļa no vārdiem, kas mums ir sveši vai vismaz pasveši vēl šobaltdien, pārējai pasaulei tādi nebija, jo mēs dzīvojam citā – slēgtā – pasaulē. Lai aprakstītu ogļraču streikus Lielbritānijā, rasu diskrimināciju Amerikā un stahanoviešu kustību vai komunistisko jauncelmi, ir nepieciešams daudz mazāk jēdzienu, nekā aprakstot moderno mākslu, japāņu kultūras savdabības vai norises amerikāņu jaunatnes klubos. Dzelzs priekšvara krišana paplašināja ne tikai mūsu fizisko pasauli, bet arī vārdisko.” (*Preses lasītāja svešvārdu vārdnīca*. R.: 2004., 6.lpp.)

Protams, var vēlēties, lai svešvārdu būtu mazāk un mēs vairāk izmantotu pašu cilmes vārdus, proti, viena un tā pašu jēdziena nominācijā lietojot latviešu vārdu (kā pozitīvs piemērs te būtu minams nu jau ierastais *zīmols* angļiskā *brenda* vietā); var uztraukties par svešvārdu pārāk lielo īpatsvaru leksikā, to ietekmi uz vārdu krājumu, jo vienas paaudzes laikā leksikā ienāk tik daudz jaunu vārdu, ka vecākā paaudze dzirdama sūrojamies, ka dažkārt pat nespēj izprast izlasītā vai dzirdētā jēgu.

1. Svešvārdi

Tā nosacīti varētu dēvēt tos aizguvumus, kas, šķiet, ir visai ierasti un varētu pat teikt - tradicionāli, taču joprojām aktuāli tieši pareizrakstības dēļ. Neskaidrās izrunas dēļ joprojām daudzi jautā par vārdiem (ortogrammas iespēstas treknrakstā): *akordeons* (nevis akordions), *alkohols* (nevis alkohols), *aplaudēt* (nevis applaudēt), *avio-* (nevis avia), *bandrole* (nevis banderole), *bambuss* (nevis bambuks), *baterija*, (nevis batereja), *dispečers* (nevis dispičers), *ekonomika* (nevis ekanomika), *eksperiments* (nevis eksperements), *ekstraverts* (nevis ekstroverts), *finanšu* (nevis finansu) pārskats, *gels* (nevis gēls), *interesants* (nevis intresants), *introverts* (nevis intraverts), *komandants* (nevis komendants), *krēms* (nevis krems), *licence* un *licencēta* firma (nevis licenzēta firma), *līzings* (nevis lizings), *loterija* (nevis lotereja), *maģistrants* un *maģistrantūra* (pēc analogijas ar doktorantu un doktorantūru), *manekens* (nevis manikens), *mārketings* (nevis marketings), *mārkets* (nevis markets), *matracis* (nevis madracis), *nostalģija* (nevis nostaļģija), *olīva* (nevis olīve), *performance* (nevis perfomance), *plomba* (nevis blomba vai blombe), *propaganda* (nevis propoganda), *rasols* (nevis rosols), *saksofons* (nevis saksafons), *samits*

(nevis *sammits*), *skrupulozs* (nevis *skurpulozs*), *sortiments*, (nevis *asortiments*), *stafete* (nevis *estafete*), *šašļiks* (nevis *šašļiks* vai *sašļiks*), *transparents* (nevis *transparents*), *vinegrets* (nevis *vinigrets*), *žanrs* (nevis *žandrs*). Daļēji šo neziņu varētu skaidrot ar faktu, ka krievu un angļu valodai, kurām abām joprojām ir ārkārtīgi liela ietekme uz latviešu valodu, šo svešvārdu rakstība ir citāda nekā latviešu valodā (piem., *ассортимент*, *батерея*, *бамбук*, *бандероль*, *эстафета*, *лотерея*, *лицензия*, *bamboo*, *battery*, *licence*, *to license*), daļēji ar neskaidro un maldinošo artikulāciju. Jāatceras, ka internacionālismi *anketa*, *koordināta*, *ordināta* un *perspektīva* rakstāmi ar galotni *-a*.

Diemžēl vairākos (un ne tikai iepriekš minētajos) svešvārdos, kā par to liecina valodas prakse, sabiedrība jau ir izvēlējusies ierasto angļismu lietošanu, latviskos ekvivalentus atstājot otrajā plānā, piem., *mārketings*, nevis *tirgzinība*, *tirgdarbība* vai *tirgvedība*; *līzings*, nevis *izpirkumnoma*; *menedžeris*, nevis *vadītājs*; *imidžs*, nevis *tēls*, *reitings*, nevis *rādītāji*; *audits*, nevis *revīzija*; *business*, nevis *uzņēmējdarbība*; *internets*, nevis *globālais tīmeklis* u.c. Piem., par iemeslu, ka netiek pieņemti *menedžera* latviskie aizstājēji, varētu būt vārda ļoti plašā nozīme latviešu valodā: tajā ietvertas dažādas funkcijas, un latviešu valodā nav viena vārda, kuru varētu lietot vārda *manager* vietā: tas varbūt gan direktors, gan administrators, projekta vadītājs, projektvedis, gan sabiedrisko attiecību pārzinis.

Angļu valodas vārdam *businessman* savulaik tika radīts atbilstošs latviešu valodas termins *uzņēmējs*. Tā kā jaunajā Komerclikumā ieviests arī termins *komersants*, ir mainījies termina *uzņēmējs* saturs: pašreizējā izpratnē *uzņēmējs* ir fiziska vai juridiska persona, kas iegulda kapitālu ilgstošā vai sistemātiskā saimnieciskā darbībā, kuras tiešais nolūks var nebūt peļņas gūšana, savukārt *komersants* ir fiziska vai juridiska persona, kuras saimnieciskā darbība orientēta uz peļņas gūšanu, tirdzniecību (*Aktuālais profesiju nosaukumu veidošanā un lietošanā//Valodas prakse: vērojumi un ieteikumi*. R.: 2005., 72.lpp.).

Iemesli, dodot priekšroku angļismiem, ir dažādi. Par to ļoti plaši ir rakstījis Juris Baldunčiks grāmatā „Anglicismi latviešu valodā” (R.: Zinātne, 1989.), minot aptuveni 30 iemeslus angļismu (tagad jau ierastāka ir vārda saīsinātā forma *anglismi*, nevis *anglicismi*) iekļūšanai, adaptācijai un asimilācijai latviešu valodā. Jaunu jēdzienu un parādību apzīmēšanas nepieciešamība, anglofonisko nāciju novatorisms kādā konkrētā sfērā, lakonisms garo, aprakstošo latviešu valodas vārdu vietā, internacionālas leksikas saprotamība biznesa (jeb latviskās uzņēmējdarbības) vidē, arī labskanība, valodas mode, valodiskais snobisms ir tikai daži no šiem iemesliem. Izskan arī pamatota kritika par novēlotajiem (un tādējādi arī neierastajiem) datorterminu latviskojumiem.

Lai gan par to ir bieži runāts, tiek jauktas svešvārdu nozīmes, radot valodas lietotājam problēmas. Piem., *astronomija* (zinātne par Visumu, tajā sastopamo debess ķermeņu stāvokli, kustību, uzbūvi un attīstību) un *astroloģija* (cilvēku likteņa un notikumu pareģošana pēc debess spīdekļu stāvokļa); *fonētika* (valodniecības nozare, kas pētī valodas skaniskos līdzekļus, to akustiskās un fizioloģiskās īpatnības) un *fonotēka* (skaņu ierakstu krātuve); *meteoroloģija* (zinātnes nozare, kas pētī atmosfēru un tās fizikālos procesus) un *metroloģija* (zinātne par mēriem, mērīšanu, mērīšanas metodēm, mērījumu unificēšanas un nepieciešamās precizitātes iegūšanas paņēmieniem); *atlants* (ģeogrāfijā) un *atlass* (zīda audums). Tieši par atlantu runājot, „vainīga” atkal būs angļu un krievu valoda, kurās šo vārdu attiecīgi raksta *atlas* un *атлас*.

Jāiegaumē atšķirības amatu un arodu nosaukumos, turklāt latviešu valodā tie lietojami ne tikai vīriešu, bet arī sieviešu dzimtē. Latviešu valodā ir *locis/-e* (jūrniecības speciālists, kas vada kuģi kuģošanai sarežģītās vietās), bet angļu *pilot* (lūgums nejaukt ar lidmašīnas pilotu/-i) un krievu *лётман*; latviešu valodā *masieris/-e*, nevis, kā dažkārt dzird lietojam, *masāžiste* (no krievu *масса́жист*), *sporta metodīkis*, nevis *methodists*, jo krievu valodā šo profesiju sauc *методист*, turklāt latviešu valodā vārdam *methodists* ir pavisam cita nozīme, proti, *methodisti* ir protestantisma virziena piekritēji; *paszinis/-e*, nevis *passportists/-e* (no krievu *паспортист*); *revidents/-e*, arī *auditors/-e*, nevis *revizors/-e* (no krievu *ревизор*); *inkasents* (pēc analogijas iepriekšminētais *revidents*, nevis *inkasators*).

Jāpiebilst, ka amatu *revidents/-e* dzirdam arvien retāk, šo vārdu ir izkonkurējis angļu *audits* un *auditors* (speciālists, kas iestādē vai uzņēmumā veic pārbaudi jeb auditu pašas iestādes vai uzņēmuma interesēs). Taču nozares speciālistu vidū vēl joprojām nav vienprātības, vai nepieciešami divi termini ar līdzīgu nozīmi – tradicionālais *revidents* un nesen aizgūtais *auditors* (Pūtele, I. *Aktuālais profesiju nosaukumu veidošanā un lietošanā// Valodas prakse: vērojumi un ieteikumi* R.: 2005., 73.lpp.).

Terminu *revīzija*, *revidents* un *audits*, *auditors* nozīmes šķīrumu sarežģī tas, ka angļu valodā abās nozīmēs tiek lietoti angļu vārdi *audit* un *auditor* (sk. „*Terminoloģijas Jaunumi*” LZA TK 2003., Nr. 3, 21.-22.lpp.). Par aktuālo profesiju nosaukumu veidošanā un lietošanā daudz rakstījusi Iveta Pūtele (*Aktuālais profesiju nosaukumu veidošanā un lietošanā// Valodas prakse: vērojumi un ieteikumi* R.: 2005., 73.lpp.).

Terminologi piedāvā *brokeru*, *dīleru*, *distributoru* vietā profesijas *starpnieks* vai *aģents*, *fondu biržas loceklis*, *komercaģents*, *izplatītājs*. *Supervizors*, *survejers*, *merčendaizers*, *mentors* – attiecīgi *uzraugs*, *atbilstības vērtētājs*, *tirdzniecības veicinātājs*, *darbuzinātājs*. Nesen latviešu valodā ienācis jauns profesijas nosaukums *arborists* (apstādījumu

koku un krūmu kopējs). Profesijas nosaukšanai terminologi ieteica latviešu valodas sistēmai atbilstošo *kokkopis*, taču daudziem attiecīgās nozares speciālistiem tas nav licies pieņemami, tāpēc komisija apstiprināja kompromisa variantu – sinonīmiskus nosaukumus *kokkopis* un *arborists*.

Zvanītājiem visai grūti ir pierast, ka neierastākās (varbūt retāk sastopamās) profesijas ir lietojamas arī sieviešu dzimtē, piem., *atašeja*, *bārmene*, *policiste*, Triju Zvaigžņu ordeņa *kavaliere* u.tml. Te gan piebilstams, ka labskaņas dēļ pilsētas domes priekšsēdētāju vai pašvaldības vadītāju, ja tā ir sieviete, nesauksim par *mēri* (nominatīva formā *mēre*), bet lietosim latvisko formu – pilsētas galva vai domes priekšsēdētāja. Jāatceras, ka latviešu valodā visas profesijas ir lietojamas sieviešu dzimtē, arī tās, kuru pamatā ir latviešu cilmes vārdi: *tulks/tulce*, *istabenis/istabene*, *auklis/aukle*, *skursteņslauķis/skursteņslauķe*, *pulkvedis/pulkvede* u. tml.

Runājot par mūzikas instrumentiem, jāpiebilst, ka praksē nostiprinājusies un rakstāma vīriešu dzimtes forma *čells*, nevis, kā vietumis (īpaši mūzikas skolās un koncertu afišās) joprojām raksta, nelokāmā forma *čello*. Līdzīgi arī biežāk lieto nelokāmo formu *flamingo* nekā pareizrakstības normai atbilstošo *flamings* (Rīgas Zooloģiskajā dārzā uzrakstos vēstīts, ka krāšņie tropu putni ir flamingi, tātad pareizajā – lokāmajā formā). Protams, pēc dažiem vārdiem nevar secināt, ka latvieši vairāk ir iecienījuši nelokāmās svešvārdu formas, kaut gan tam par labu liecina arī nesenā „sacelšanās” pret *eiru*, pārliecinoši nostājoties nelokāmā un pierastā *eiro* pozīcijās.

Tā kā latviešu valodā ierasts pirmās zilbes uzsvars, tādos vārdos kā *radio*, *kīno*, *ģerbonis*, *masu mediji* izrunā tiek uzsvērts pirmajā zilbē esošais patskanis, taču uzsverot to pagarina tik ļoti, ka tas izklausās kā garš. Kā pozitīvu izņēmumu varētu minēt *Latvijas Radio I* un *Latvijas Radio II* ziņu diktorus un žurnālistus, kas konsekventi vārdā *radio* savā runā uzsver īsu *-a* patskani. To paredz arī pareizrakstība. Izrunas un uzvaru dēļ arī otrajā zilbē un svešvārdu finālēs daudzviet raksturīgas pareizrakstības kļūdas, piem., *albums*, *kazino*, *kalkulators*, bet *kalkulēt*; *administrators*, bet *administrēt*; *likvidators*, bet *likvidēt* u.tml. Jāatgādina, ka internacionālismos ar fināli *-tors* patskanis *-o* tiek izrunāts gari, tāpēc iepriekšējā patskaņa rakstība ir īsa: *ekspeditors*, *inkvizitors*, *reģistrators*. Līdzīga pareizrakstības problēma sastopama arī svešvārdos ar fināli *-ils* un *-ilis*: piem., *mobils*, *sterils*, *krokodils*, *senils*, *pedofils*, *automobilis* u.tml. Diemžēl praksē reti dzirdama pareiza īsa patskaņa izruna, tāpat arī daudzie uzraksti reklāmās un presē liecina par pretējo: piem., *viens zvans no mobīlā*, *sterīlas šļirces*, *kārtējais pedofīlijas skandāls*, *automobīļu reklāma*. Bet daudzos studentu (un ne tikai studentu) darbos par plašsaziņas līdzekļiem, šķiet, gluži vai iesakņojusies ne tikai nepareizās

formas *mēdiji* lietošana piedāvāto plašsaziņas līdzekļu vietā (aizbildinoties ar šī vārda īsāku un labskanīgāku, arī ierastāku angļisko variantu, kam daļēji varētu arī piekrist), īpaši pievēršot uzmanību rakstībai ar garo *-ē*, tātad raksta *mēdiji*, nevis pareizajā formā *mediji*. Ielāgot attiecīgo vārdu pareizrakstību var tikai tad, ja tie leksikā tiek lietoti bieži, citādi jāatceras, ka svešvārdu fināles var būt arī garas, piem., *aprīlis*, *polietilēns*.

Svešvārdu ortogrammas ir sarežģītas, un vienotas sistēmas, pēc kuras būtu vieglāk atcerēties attiecīgo vārdu rakstību, diemžēl nav. Piem., *prēmija*, *prēmēt*, *prēmēšana*, bet *premiāla piemaksa*; *frāze*, *frāzēt*, bet *frazeoloģija*; *dežūra*, bet *dežurēt*.

Par vārdu *filozofija*, šķiet, runāts un rakstīts daudz. (Zuicena, I. *Valoda, valodnieki un valodas kļūdas/Valodas prakse: Vērojumi un ieteikumi* R.: 2005., 21.lpp.)

Joprojām jāatgādina, ka neviens nav mainījis šī vārda tradicionālo un jau laika gaitā nostiprinājušos rakstību ar līdzskani *-z*. Atliek piekrist I. Zuicenai, cerībā, ka šī norma arī nemainīsies, jo tad „tā atkal būtu kāda atsevišķa elementa izraušana no kopējās sistēmas un tradicionālas, daudzus gadu desmitus latviešu valodā pastāvošas formas maiņa”. (*Valoda, valodnieki un valodas kļūdas/Valodas prakse: Vērojumi un ieteikumi*” R.: 2005., 21.lpp.) Līdzīgi pareizrakstības norma nosaka – kādreizējā no krievu valodas ienākušā *begemota* vietā tagad *nīlzirgs* rakstāms ar līdzskani *-h* vārda saknē – *behemots*. Laika gaitā pareizrakstība mainīta vairākiem svešvārdiem, diemžēl tas skaidrību nerada, jo, tā kā ne visiem cilvēkiem vienmēr ir pieejami jaunākie avoti (vārdnīcas un internets), arvien tiek lietota vecā rakstības forma. Piem., kādreizējais *islams* tagadējā *islāma* vietā, kādreizējais *eholots* tagadējās *eholotes* vietā, *finansu pārskats* tagadējās formas *finanšu pārskats* vietā.

Neskaidrības ir to svešvārdu rakstībā, kas beidzas ar izskaņu *-eris* un *-ers*. Tātad *printeris*, bet *skeners* (nevis *skaneris* vai *skeneris*), *sprinteris*, bet *bārteris* (ar galotni *-s* un atbilstoši angļu valodas izrunai ar garu patskani *-a*, *barter*), *bārtera darījumi*, *strikers* (cilvēks, kas izskrien kails sabiedriskā vietā, lai piesaistītu apkārtējo uzmanību).

2. Sveši vārdi

Kā jau tika minēts, politiskās struktūras un vērtību maiņa ir radusi spilgtu demokrātijas un daudzveidības atspoguļojumu arī valodā. Katrai parādībai, katram procesam un reālijai tiek dots apzīmējums, dažkārt tas ienāk no attiecīgās valodas, visbiežāk jāatzīst, ka latviešu valodā tāda sveša vārda līdz šim iepriekš nav bijis. Daži teiks, ka plašākais jauno vārdu birums ir modernajā politikas valodā, cits iebildīs, ka mākslas un

kultūras nozarē, bet lielveikalu apmeklētājiem šķiet, ka plašākais svešo vārdu birums skatāms tieši pārtikas preču un dzērienu plauktos pie eksotiskajiem augļiem un dzērieniem.

Realitāte ir tieša un valodas lietotājiem skarba – katru dienu Latvijā parādās vai līdz tai nonāk arvien jauni produkti, dzērieni, reālijas, jēdzieni, apzīmējumi, procesi, modes vārdi, kādu līdz šim mūsu valodā nav bijis. Tas ir daudz sarežģītāks jautājums nekā I nodaļā aplūkotā t.s. tradicionālo svešvārdu rakstība un lietošana, jo to nozīmi un rakstību mēs varam pārbaudīt svešvārdu vārdnīcā, bet ko darīt ar šiem svešajiem vārdiem, kuru apzīmēšanai latviešu valodā līdz šim ekvivalenta nav bijis? Jaunākie aizguvumi vārdnīcās reģistrēti dažādos variantos, jo to pareizrakstība vēl nav nostabilizējusies un oficiāli noteikta. Lielisks palīgs konsultantu darbā ir I. Rozenvaldes sastādītā „Preses lasītāja svešvārdu vārdnīca” (R.: Nordik 2004.), taču, lai arī šī vārdnīca ir neaizvietoājams palīgs vārdu semantikā un nozīmju skaidrojumos, vārdnīcas autore nepretendē uz oficiālu pareizrakstības varianta noteikšanu, un tas viņai nav arī jādara. Tāpēc atsevišķu vārdu rakstība tiek piedāvāta vairākos variantos, piem., *ājurvēda*, *ajūrvēda*, *ājūrvēda* vai *ajurvēda*. Izplatītākā forma ir *ajūrvēda*, bet pareizākā – *ājūrvēda*. Šajā vārdnīcā ir iekļauti arī sarunvalodas vārdi, piem., *autostops*, arī *stopošana*, tāpēc, pamatojoties uz šīm formām, varam ieteikt labāk lietot verbu *stopot*, nevis *stopēt*. Paldies vārdnīcas autorei par šo vārdu neignorēšanu un iekļaušanu, jo, lai arī dažkārt to vietās tiek piedāvāti latviešu valodas vārdi, zvanītāji mūs uzklausā, bet izvēlas palikt pie internacionālā.

„Preses lasītāja svešvārdu vārdnīcā” ir arī ļoti interesants uzziņas materiāls, piem., vārds *hohoba* – Amerikas tuksneša augs *jojoba* pareizs atveidojums latviešu valodā. Ar piebildi – latviešu valodā presē līdz šim sastapti tikai nepareizi atveidojumi – *džodžoba* un *jojoba*. Tas ir tikai viens piemērs, bet tādus no šīs vārdnīcas varētu citēt desmitiem. Atliek vēlēties, lai žurnālisti u.c. interesenti biežāk ielūkotos šajā vārdnīcā, kā arī novēlēt, lai vārdnīcas autore savu darbu turpinātu pie nākamās „Preses lasītāja svešvārdu vārdnīcas”.

Kā atzīst I. Zuicena, „valodas lietotājiem pašlaik ir grūti orientēties jaunu vārdu gūzmā, jo nav tāda izdevuma, kurā būtu vienkopus ievietoti gan jaunākie aizguvumi, gan jaundarinājumi, kas aizstāj citvalodu vārdus (*ārzona* – *ofšora* vietā, *īssaiets* *brīfinga* vietā, *kasetne* – *kārtridža* latviskais variants, *zīmols* – *brenda* vietā).

Valodnieks A. Veisbergs (*Latviešu valoda un Eiropas Savienība: monētas divas puses/Valodas prakse: Vērojumi un ieteikumi* R.: 2005.,”17.lpp.) uzskata, ka jaunā leksika un terminoloģija ienāk, pirmkārt, Eiropas Savienības ietekmē. Piem., *ekomarkējums*, *čaulbanka*, *digitalizācija*, *ciparizācija*, *subsidiaritāte*, *kohēzija*. Ja latviskās atbildes

netiek radītas, ienāk tieši pārcēlumi, piem., *kopīraiters* (arī *kopiraiters* jeb, vienkārši izsakoties, *reklāmas sastādītājs*), *merčendaizers*, *relīze*, *benčmārķings*, *autsorsings*. Otrkārt, avotvalodās ir vārdi ar atšķirīgu vai plašāku nozīmi nekā atbilstošajam latviešu valodas vārdam. Treškārt, latviešu valodā tiek pārņemts eirožargons – birokrātiskie, arī modes un profesionālā žargona vārdi, no kuriem daudzi drīz pazūd, bet citi nostiprinās. Piekrītot A. Veisbergam, jāatzīst, ka lielā koncentrācijā šie svešo vārdu lietojumi patiešām kļūst nomācoši: *konsenss*, *interfeiss*, *parametrs*, *sinerģija*, *paradigma*, *interoperabilitāte*, *inovācija*, *stratēģija*, *kapacitāte*, *infrastruktūra*, *ekosistēma*, *multidimensionāls*, *reģenerācija*, *eksogēns* utt. Tā kā daudziem eirožargona vārdiem nav paredzēts garš mūžs, terminu izstrādē būtu jānovērtē, vai tas ir patiešām vajadzīgs termins vai modes vārds. Patlaban tā ir liela problēma.

Protams, labākie palīgi ir jaunākās svešvārdu vārdnīcas vai iespēju robežās konsultantu padoms, taču dažkārt arī tā var nebūt, jo ir vārdi, kuru lietošana latviešu valodas vārdnīcās nav noteikta, tātad valodas eksperti par to lietojumu nav vienojušies.

Dažu vārdu nozīmju skaidrojumu var atrast tikai svešvalodās pieejamās vārdnīcās. Piem., arī Latvijā veikalos ir *lureksa* audums (angļu valodā ‘*Lurex*’ (latviski *lurekss*) ir dzija ar spīguļojošu pavedienu, kā arī no šādas dzijas ražots audums); savukārt vārds *hospiss* latviešu valodā lietojams divās nozīmēs: 1. ‘klostera viesnīca’, 2. ‘slimnīca neārstējami slimiem cilvēkiem’.

Teikvondo vai *tekvondo* (*Preses lasītāja svešvārdu vārdnīca* R.: Nordik 2004., 468.lpp.), transkripcijā angļu valodā rakstītais korejiešu vārds *teikvondo* (*Ilustrētā svešvārdu vārdnīca*, R.: 2006., 783.lpp.), savukārt, tā kā oriģinālvalodā (korejiešu) vārds rakstīts *taekwondo*, korejiešu valodas atveides noteikumos (R.:1997) rakstīts, ka burtkopa *ae* atveidojama ar patskani *ē*; ko uzskatīt par normu zivs nosaukumā *piraija* (*Ilustrētā svešvārdu vārdnīca*, R.: 2006., 572.lpp.) vai *piraja* (*Latviešu valodas pareizrakstības un pareizrunas vārdnīca*, R.: Avots 1995., 611.lpp.)?

Gribētu aicināt šādu neskaidru vārdu gadījumos darīt to zināmu arī LVA konsultantēm, kurām gan nav terminologu vai ekspertu funkcijas, bet tas varētu palīdzēt apzināt pēc iespējas plašāku neskaidro vārdu krājumu un nodot tos izvērtēšanai tālāk speciālistiem, novēršot turpmāk izdotajās vārdnīcās neskaidrības, nesakārtotību un nekonekvenci svešvārdu un vienkārši svešu vārdu rakstībā un lietojumā.